

K1106

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Prilježeno neposredno: 06.12.2007 / 20___ god. u 17 primjercima sa
100 priloga i 200 u 4 dirljka
 Predato posredno: Bosna i Hercegovina pis dana
 20___ godine.
 Pismeno taksiirano sa: ___ KM u taksenim m
 nedostaje takso ___ KM pismeno primljeno b
 Prilježene vrijednosti (novac, taksene marke i sl.)

Sudski tajnik suda

Босна и Херцеговина

Tužilaštvo - Туžилаштво Bosne i Hercegovine
 Тужилаштво Босне и Херцеговине

Poseban odjel za ratne zločine
 Broj: KT-RZ-155/06
 Sarajevo, 06.12.2007.godine

Суд Босне и Херцеговине /
 Команда од ратних и Армијских злочина /
 Одјел за ратне злочине / Одјел за судску управу / Одјел за судску управу

2444

X - KRN/07/326

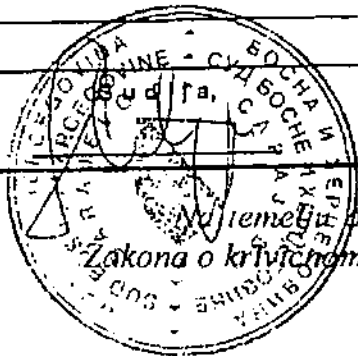
12 (Str./Стр.)

+ PISCIKLA SA DOKAZIMA 16.12.2007

06-12-2007

Optužnica KT-ez-155/06
 POTVRĐENA DANA 12.12.2007.

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
 SARAJEVO

U ime Suda Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, p o d i ž e m

OPTUŽNICU

Protiv:

MILANOVIĆ MLADENA, sina Neđe i majke Mare rođene Petrović, rođen 22.05.1958. godine u Sarajevu, bio nastanjen u Semizovcu, opština Vogošća, ul. Stara željeznička cesta br. 30., po nacionalnosti Srbin, odrekao se državljanstva BiH, državljanin Austrije, trenutno nastanjen u Austriji. Graz, ulica Konsumweg broj. 9., po zanimanju mašinski tehničar, pismen sa završenom SSS, oženjen, otac dvoje djece od koje je jedno mlđb., srednjeg imovnog stanja, neosudjivan, nalazi se u pritvoru po Rješenjima Suda BiH, broj: X-KRN/07/326, počev od 27.07.2007. godine pa nadalje,

Što je:

Za vrijeme oružanog sukoba između Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine i Oružanih snaga tzv. Srpske Republike Bosne i Hercegovine na području grada Sarajeva, odnosno opštine Vogošća, kao pripadnik vojnih snaga tzv. Srpske Republike Bosne i Hercegovine, vršeći dužnost stražara u logoru "Bunker" u Semizovcu, opština Vogošća u kojem su bile nezakonito zatočene civilne osobe Bošnjačke nacionalnosti, postupao suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačke a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine, i člana 75. stav 2. tačke a) i b) Dopunskoga protokola I uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, tako što je:

- 1. tačno neutvrđenog dana u periodu od mjeseca maja do mjeseca avgusta 1992. godine, za vrijeme dok je vršio dužnost, iz unutrašnjosti objekta izveo oštećenog [REDACTED] koji je bio zatočenik u logoru, te ga potom fizički napao i pretukao, tako što ga je udarao nogama i rukama po glavi i drugim dijelovima tijela, istovremeno mu prijeteći da može nestati u bilo kojem momentu jer je isti jedna obična dlačica, nakon kojeg zlostavljanja koje je trajalo nekoliko minuta, vratio ga u unutrašnjost objekta.*
- 2. u vremenskom periodu od mjeseca maja do mjeseca avgusta 1992. godine, iako je bilo zabranjeno da u unutrašnjost objekta logora ulaze drugi pripadnici vojnih i paravojnih formacija, za vrijeme dok se nalazio na dužnosti, istima omogućavao da ipak ulaze u objekat, tako što je otključavao vrata od objekta, te potom dozvoljavao tim licima da ulaze u objekat gdje su potom isti na razne načine vršili fizičko i psihičko zlostavljanje zatočenika, a među kojima posebno oštećenog [REDACTED] kojeg su tukli, tjerali da skače sa sprata u prizemlje koja razlika u visini je oko tri metra te ga tjerali da nepomično stoji duže vrz. [REDACTED] koje su jedne prilike izveli iz objekta te natjerali da se skinu goli, a potom ih natjerali da skaču na potkresano šiblje*

usljed čega su zadobili brojne ozljede, nakon čega su ih tjerali da međusobno polno opšte, za koje cijelo vrijeme je isti mirno stajao i sve posmatrao, da bi ih poslije takvog zlostavljanja vratili u objekat,

dakle,

za vrijeme oružanog sukoba, kao pripadnik vojnih snaga tzv. Srpske Republike Bosne i Hercegovine, postupao protivno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačke a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine i člana 75. stav 2. tačke a) i b) Dopunskoga protokola I uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba,

čime je

- radnjama opisanim u tački 1. optužnice počinio krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke a) i c) Krivičnog zakona BiH, u vezi člana 180. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

- radnjama opisanim u tački 2. optužnice krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke a) i c) Krivičnog zakona BiH, u vezi sa članom 31. stav 1. Krivičnog zakona BiH, a sve u vezi člana 180. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Radi toga stavljam:

PRIJEDLOG

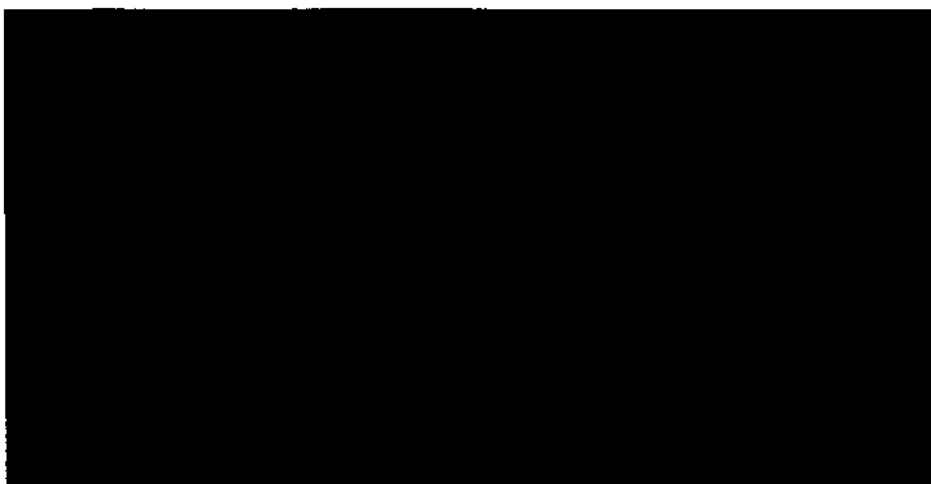
dokaza koje treba provesti

1

Da se u svojstvu svjedoka saslušaju:

1.

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

11

Da se izvrši uvid u:

1. *Presudu MKSJ u predmetu protiv Stanislava Galića, br. IT-98-29-T od 05.12.2003. godine.*
2. *Presudu MKSJ u predmetu protiv Stanislava Galića, br. IT-98-29-A od 30.11.2006. godine,*
3. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,*
4. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine.*
5. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine.*
6. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,*
7. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine.*

8. *Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] od 11.09.2007. godine.*
9. *Otpusno pismo Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu, Neurološka klinika na ime [REDACTED] datum otpusta 17.01.2000. godine.*
10. *Nalaz i mišljenje specijaliste za unutrašnje bolesti, Javne ustanove Dom zdravlja Sarajevo-Vrazova na ime [REDACTED] od 01.10.2006. godine.*
11. *Ambulantni pregled Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu, Psihijatrijska klinika na ime [REDACTED] od 20.12.2006. godine.*

Rezultati istrage:

U istrazi koje je provelo ovo Tužilaštvo došlo se do rezultata koji na nesumnjiv način potvrđuju da je osumnjičeni Milanović Mladen počinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret kako je to opisano u tačkama 1. i 2. dispizitiva ove optužnice.

Osnovana sumnja da je optuženi počinio krivična djela koje mu se stavljaju na teret proizilazi prevashodno iz iskaza svjedoka datih u Tužilaštvu BiH kao i u iskazima uzetim od strane ovlaštenih službenih lica Federalne uprave policije Sarajevo, te određene materijalne dokumentacije.

Na osnovu iskaza saslušanih svjedoka, te Presude MKSJ u predmetu protiv Stanislava Galića, br. IT-98-29-T od 05.12.2003. godine, Tužilaštvo je došlo do zaključka da je u počev od 6. aprila 1992. godine, pa tokom perioda koji je relevantan za predmetnu optužbu na području grada Sarajeva i njenih opština, odnosno na području opštine Vogošća postojao oružani sukob između Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine i Oružanih snaga tzv. Srpske Republike Bosne i Hercegovine.

Iz izjava saslušanih svjedoka proizilazi da su za vrijeme oružanog sukoba na području opštine Vogošća vojne, paravojne i policijske snage tzv. Srpske Republike BiH izvršile napad na Bošnjačko civilno stanovništvo. Kako svjedoci [REDACTED]

u svojim izjavama navode nakon okupacije mjesta Svrake od strane srpske vojske svo stanovništvo odvedeno u kasarnu u Semizovcu, takođe svjedok [REDACTED] u svojoj izjavi navodi da je isti odveden iz svoje kuće, a da je oružje koje je imao ranije predao Špirić Nebojši na njegov zahtjev. U svojoj izjavi svjedok [REDACTED] navodi da su sve muškarce iz mjesta Nahorevo koje su zatekli dana 19.06.1992. godine, srpski vojnici zarobili i odveli u bolnicu „Jagomir“ da bi potom jedan broj njih prebacili u logor „Bunker“. Iz prednje navedenog nedvojbeno proizilazi zaključak da su oštećeni, odnosno lica koja su bili zatočnici logora „Bunker“, a prema kojima su bile usmjerene protupravne radnje osumnjičenog Milanović Mladena u vrijeme zatočavanja bili civili, odnosno da su potpadali pod zaštitu Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata, a koja se smatra dijelom Međunarodnog običajnog prava, jer kako definira konvencija „civili su osobe koje ne uzimaju učešća u neprijateljstvima, uključujući pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i /ili osobe izbačene iz borbenog stroja“. Takođe je Tužilaštvo u toku istrage pribavilo dokaz, odnosno potvrde koje su izdate od Federalne komisije za nestala osobe, a koje potvrđuju da su svjedoci optužbe evidentirane kao zatočnici u logoru „Bunker“ i u različitim periodima, a koji periodi ulaze u vremenski okvir optuženja.

Iz iskaza svjedoka takođe proizilazi da je osumnjičeni Milanović Mladen bio pripadnik srpskih snaga tzv. Srpske republike u vrijeme kada su se odvijale radnje za koje se tereti u optužnici, odnosno da je u to vrijeme obnašao dužnost stražara u logoru „Bunker“. Naime istraga je pokazala da je osumnjičeni Milanović Mladen bio u direktnoj vezi sa zarobljavanjem i nezakonitim zatvaranjem civilnog nesrpskog stanovništva u logoru „Bunker“ u Vogošći, koji su bili zatvarani zbog svoje nacionalne pripadnosti, a bez ikakvog pravnog osnova. Istraga je takođe pokazala da je osumnjičeni Milanović Mladen bio svjestan da zlostavljanje zatočenika bilo sa njegove strane bilo od strane drugih osoba predstavlja krivično djelo.

Iz naprijed navedenog slijedi da je osumnjičeni za vrijeme oružanog sukoba u Sarajevu i njenim opštinama, odnosno na području opštine Vogošća kao pripadnik srpskih vojnih snaga postupao suprotno odredbi člana 3. IV Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine jer je učestvovao u izvršenju i pomaganju namjernog nanošenja snažnih tjelesnih bolova i patnji civilima koji su bili zatočeni u logoru „Bunker“ u Vogošći kao i u povredama njihovog ličnog dostojanstva.

██████████ koji je prije početka oružanih sukoba bio blizak sa njegovom porodicom, te da su se međusobno posjećivali i išli skupa u osnovnu školu. Svi navedeni svjedoci se sjećaju da je Milanović Mladen bio jedan od stražara u logoru „Bunker“ te da se posebno isticao u svojoj okrutnosti prema zarobljenicima.

Cijeneći naprijed navedeno može se sasvim jasno zaključiti da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni počinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

S toga, Tužilaštvo BiH smatra da je ova optužnica u potpunosti osnovana, te predlaže da Sudija za prethodno saslušanje Suda BiH istu potvrdi u cjelosti.

Materijal koji potkrepljuje navode optužnice:

1. Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Milanović Mladena, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH, broj: KT-155/06 od 01.08.2007. godine,
2. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-114 od 15.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
3. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-115 od 15.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
4. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-116 od 15.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
5. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-117 od 15.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
6. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-121 od 25.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
7. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj. 13/5-4-122 od 25.08.2006. godine, Federalna uprava policije Sarajevo,
8. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj: KT-RZ-155/06 od 30.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,
9. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj: KT-RZ-155/06 od 30.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,
10. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj: KT-RZ-155/06 od 30.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,
11. Zapisnik o saslušanju svjedoka ██████████ broj: KT-RZ-155/06 od 31.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,

U pogledu tačke 1. optužnice, istraga je pokazala da je osumnjičeni lično pretukao oštećenog [REDACTED] na način kako je to poblje opisano u dispozitivu optužnice, o čemu svjedoči sam oštećeni, zatim i ostali svjedoci optužbe. Takođe je ovo Tužilaštvo u toku istrage došlo u posjed medicinske dokumentacije oštećenog [REDACTED] iz koje je vidljivo da je ozbiljno narušeno zdravlje istog, koje se može smatrati posljedicom snažnog fizičkog i duševnog zlostavljanja oštećenog od strane osumnjičenog Milanović Mladena, ali i drugih osoba kojima je osumnjičeni omogućavao ulazak u logor.

Nadalje Tužilaštvo je došlo do dokaza kojim se potkrepljuje tačka 2. optužnice, odnosno da je osumnjičeni Milanović Mladen za vrijeme obavljanja straže u logoru "Bunker" omogućavao pripadnicima vojnih i paravojnih formacija da ulaze u prostorije "Bunkera" i da fizički i psihički zlostavljaju zatočenike, a posebno zatočenike [REDACTED] nad kojima su zatim na način kako je to opisano u dispozitivu optužnice vršili okrutno fizičko i psihičko zlostavljanje. Prikupljeni dokazi u istrazi, prije svega iskazi oštećenih svjedoče da je osumnjičeni Milanović Mladen svjesno i namjerno pomogao izvršiteljima protivpravne radnje koja se ogledala u vidu psihološke podrške počinjenju nezakonitog djela, kao fizičkom prisustvom osumnjičenog na mjestu izvršenja krivičnog djela. Naime njegovo učešće je direktno i bitno uticalo na izvršenje tog krivičnog djela kroz podršku stvarnom počinjenju, naročito ako se uzme u obzir da je kao stražar u logoru „Bunker“ čuvao zatočenike i da je u konkretnom slučaju omogućio izvršiocima krivičnog djela da uđu u prostoriju gdje su isti bili zatvoreni. Analizom svega do sad rečenog nesporno je da je u ovaj kontekst smještena individualna odgovornost osumnjičenog za počinjenje krivičnog djela preduzimanjem radnji pomaganja u izvršenju istog. Istraga je pokazala da prisustvo optuženog nije bilo ni iz neznanja ni nevoljno već potpuno svjesno te da je ono bitno uticalo na počinjenje nezakonitog djela te je dovoljno da se na osnovu toga donese zaključak o njegovom učešću i pripiše mu krivična odgovornost koja uz to ide.

U postupku prikupljanja dokaza, odnosno provođenja istrage saslušani su svjedoci iz čijih iskaza proizilazi da je na nedvojben način utvrđen identitet osumnjičenog Milanović Mladena. U svojoj izjavi oštećeni [REDACTED] navodi da je Milanović Mladen bio njegov komšija, te da je rastao sa njegovom djecom, također u svojoj izjavi [REDACTED] navodi da je poznaje Milanović Mladena iz civilstva te da je isti radio u Unisu i da je živio u Semizovcu, u svojoj izjavi i svjedok [REDACTED] navodi da je osumnjičenog od ranije poznao, kao i svjedoka [REDACTED]

12. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj: KT-RZ-155/06 od 31.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH.
13. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj: KT-RZ-155/06 od 31.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH
14. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj: KT-RZ-155/06 od 03.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,
15. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] broj: KT-RZ-155/06 od 03.10.2007. godine, Tužilaštvo-Tužiteljstvo BiH,
16. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
17. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] Mensur, broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
18. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
19. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
20. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
21. Potvrdu Federalne komisije za nestale osobe na ime [REDACTED] broj: [REDACTED] od 11.09.2007. godine,
22. Otpusno pismo Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu, Neurološka klinika na ime [REDACTED] datum otpusta 17.01.2000. godine,
23. Nalaz i mišljenje specijaliste za unutrašnje bolesti, Javne ustanove Dom zdravlja Sarajevo-Vrazova na ime [REDACTED] od 01.10.2006. godine,
24. Ambulantni pregled Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu, Psihijatrijska klinika na ime [REDACTED] od 20.12.2006. godine.

PRIJEDLOG ZA PRODUŽENJE PRITVORA:

Na temelju člana 227. stav 3. i člana 137. stav 1. ZKP BiH, Tužilaštvo BiH predlaže da se prema osumnjičenom Milanović Mladenu produži mjera pritvora i nakon potvrđivanja optužnice iz razloga predviđenih članom 132. stav 1., tačke a) i b).

Na osnovu rezultata istrage, odnosno na osnovu prikupljenih dokazu može se zaključiti da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni Milanović

Mladen počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. na način, u vrijeme, na mjestu i pod okolnostima kako je to navedeno u radnjama krivičnog djela sadržanim u dispozitivu ove optužnice. Time je ispunjen osnovni uslov za određivanje pritvora, a to je postojanje osnovane sumnje da su osumnjičeni počinili krivično djelo koje im se stavlja na teret, a što predviđa i odredba člana 5. Evropske konvencije za ljudska prava, odnosno postojanje pravnih osnova na kojima se može temeljiti zakonito pritvaranje.

Pored postojanja opšteg uslova za određivanje pritvora Tužilaštvo BiH je stanovišta da su ispunjeni i posebni uslovi, a koje predviđaju tačke a) i b) člana 132. stav 1. ZKP BiH.

Naime kako je to isticano u ranijim prijedlozima Tužilaštva za određivanje/produženje pritvora prema osumnjičenom Milanović Mladenu, utvrđeno je, a na osnovu Rješenja Ministarstva civilnih poslova BiH, Sektora za državljanstvo i lične isprave broj: 03-204-111999-MN/03 od 27.10.2003. godine sa kojim se osumnjičeni odrekao BiH državljanstva, da je imenovanom od strane Republike Austrije dodijeljeno državljanstvo Austrije.

Osumnjičeni je, nakon što je Sud prema njemu odredio pritvor Rješenjem, broj: X-KRN-07/326 od 24.01.2007. godine, lišen slobode po međunarodnoj potjernici, te je Sud Rješenjem broj: X-KRN-07/326 od 27.07.2007. godine isto stavio van snage i ponovo odredio mjeru pritvora.

Slijedom prednje navedenog Tužilaštvo BiH predlaže da sudija za prethodno saslušanje Suda BiH produži pritvor prema osumnjičenom Milanović Mladenu iz razloga predviđenih članom 132., stav 1 tačke a) i b) ZKP-a BiH., jer smatra da još uvijek postoje činjenice i okolnosti navedene u ranijim rješenjima Suda koje opravdavaju boravak osumnjičenog u pritvoru.

Što se tiče osnova za određivanje pritvora predviđenog u odredbi člana 132., stav 1. tačka a) ZKP-a BiH, Tužilaštvo ističe činjenicu da je osumnjičeni lišen slobode prema međunarodnoj potjernici, te da nema ni prebivalište a niti stalno boravište u Bosni i Hercegovini, te da se isti odrekao državljanstva BiH, te posjeduje samo državljanstvo Republike Austrije, što ukazuje na opravdanu bojazan da će osumnjičeni, ukoliko bude pušten na slobodu, napustiti teritorij Bosne i Hercegovine, zbog čega je produženje pritvora po ovom zakonskom osnovu neophodno.

Takođe je potrebno uzetu i obzir činjenicu koja je istaknuta u Rješenju suda BiH, broj: X-KRN-07/326 od 09.11.2007. godine, da je Republika Austrije potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji kojoj je predviđena mogućnost da država članica odbije izručenje svojih državljana, te da je BiH preuzela bilateralni Ugovor o ekstradiciji između SFRJ i Austrije, a prema članu 3. ovog Ugovora strogo se zabranjuje ekstradicija državljana ovih zemalja. Navedeno upućuje na realnu opasnost da bi osumnjičeni puštanjem iz pritvora mogao pobjeći sa teritorije BiH i time onemogućiti dalji tok vođenja postupka u ovom predmetu.

Kada je u pitanju pritvorski osnov iz tačke b) stava 1. člana 132. ZKP-a BiH, Tužilaštvo je stanovišta da postoje konkretni elementi koji idu u prilog Rješenju o produženju pritvora po ovom osnovu obzirom da je predmetna inkriminacija teška i takve prirode da bi zbog spoznaje da je osumnjičeni na slobodi, svjedoci zbog straha i psihičkih trauma mogli ugroziti dalji doprinos rasvjetljavanja krivičnog djela u ovom predmetu. Tužilaštvo takođe ističe da pored toga što do sada nije bilo saznanja o pokušaju uticaja osumnjičenog na svjedoke, odnosno pokušaja ometanja postupka ipak postoji realna opasnost za to obzirom da su neki od svjedoka najbliže komšije u mjestu ranijeg prebivališta osumnjičenog, gdje živi njegova majka, koju je do momenta hapšenja isti posjećivao, što opet uveliko olakšava mogućnost uticaja. Tužilaštvo dalje ističe da je prema osumnjičenom opravdana mjera pritvora i iz razloga što bi potvrđivanjem predmetne optužnice predstojala druga faza postupka, odnosno održavanje glavnog pretresa na kojem bi svjedoci tek bili ispitani od strane stranaka i branioca, te da je samim tim neophodno potrebno spriječiti eventualni uticaj na svjedoke i u ovoj fazi postupka.

Cijeneci prednje navedeno, smatram da je prijedlog za produženje pritvora prema osumnjičenima u cjelosti osnovan iz kojih razloga predlažem da se istom udovolji.

**PRIJEDLOG DA SE NA OSNOVU ČLANA 27. ZKP BIH PRENESE
VOĐENJE POSTUPKA MJESNO NADLEŽNOM SUDU NA ČIJEM
JE PODRUČJU KRIVIČNO DJELO IZVRŠENO:**

Tužilaštvo Bosne i Hercegovini smatra da u konkretnom predmetu postoje razlozi koji potkrepljuju osnovanost prijedloga da se vođenje ovog

postupka prenese mjesno nadležnom sudu na čijem je području krivično djelo izvršeno.

Naime, činjenica je da su kapaciteti i kadrovska popunjenost kako Tužilaštva BiH, tako i Suda BiH u ovom momentu nedovoljni za brzo i efikasno procesuiranje predmeta ratnih zločina, posebno kada se ima u vidu s jedne strane ogroman broj predmeta u fazi istrage koji zahtjevaju puni angažman tužioca, a s druge strane, obavezu Suda da za svako suđenje po optužnici za ratne zločine formira sudsko vijeće u sastavu od jednog domaćeg i dvojice međunarodnih sudija, te da obezbjedi kontinuirane termine za održavanje ročišta, koji termini zbog prezauzetosti sudnica mogu dovesti do odugovlačenja postupka, a time do povrede prava optuženih na pravično sudjenje. Pored toga, svi tužioci Posebnog odjela za ratne zločine Tužilaštva BiH intenzivno rade na okončanju velikog broja istraga gdje bi bilo realno očekivati i podizanje većeg broja novih optužnica, što će takođe dodatno opteretiti Sud.

Nasuprot tome sudovi u Federaciji BiH i Republici Srpskoj nisu opterećeni tolikim brojem predmeta ratnih zločina, kao što je to slučaj na Sudu BiH, a imaju mogućnosti za procesuiranje istih.

Predmet protiv osumnjičenog Milanović Mladena nije kompleksan iz razloga što se isti tereti za samo jednu radnju izvršenja, te za radnje pomaganja, koje posljedice navedenih radnji su blaže nego kod većine predmeta koji se procesuiraju pred Sudom BiH. Stoga smatramo da bi u konkretnom slučaju i mjesno nadležni sud mogao provesti kvalitetan i efikasan krivični postupak, cijeneći posebno činjenicu da su svi predloženi svjedoci nastanjeni na području mjesne nadležnosti suda na kojem je djelo izvršeno.

Slijedom prednje navedenog, predlažemo da Sud Bosne i Hercegovine u skladu sa odredbama člana 27. ZKP BiH, donese Rješenje kojim će vođenje ovog postupka prenijeti na mjesno nadležni sud na čijem području je počinjeno djelo koje je osumnjičenom stavljeno na teret.

